

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1440-ҳадис

1440/3532 – عَنْ جُبَيْرِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِي خَمْسَةٌ أَسْمَاءٍ: أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشِرُ النَّاسَ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ.

1440.3532. Муҳаммад ибн Жубайр ибн Мутъим отаси розияллоҳу анҳудан ривоят қилади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Менинг беш исмим бор: Мен Муҳаммад ва Аҳмадман. Мен Моҳийман, Аллоҳ мен билан куфрни маҳв қилади. Мен Ҳоширман, одамлар оёғим олдида ҳашр қилинадилар ва мен Оқибман»**, дедилар».*

* Бу ҳадиси шарифда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларининг исм-сифатларидан асосийларини баён қилмоқдалар. Ҳадисда изоҳ қилинмаган исмларнинг маъноси қуйидагича: Муҳаммад – доим, тинимсиз мақталадиган, мақтовга лойиқ хислатлар соҳиби. Аҳмад – мақтовга сазовор, энг яхши ҳамд айтувчи. Оқиб – сўнгги, яъни охири пайғамбар.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVAIDLARI